

Met illustraties van **Paul Oole**

VOORLEES BIJBEL

VOOR
JOU

nBg

Nederlands-Vlaams
Bijbelgenootschap

Voorleesbijbel voor jou

Eerste druk, 2022
ISBN 9789089122728
NUR 224

De verhalen in de *Voorleesbijbel voor jou* zijn eerder verschenen in de *Voorleesbijbel (deel 1-3)*

Ontwikkeling en redactie

Edith de Vree, Jacob Engelgeer en Anne-Mareike Schol-Wetter

Illustrator

Paul Oole

Ontwerp omslag en lay-out

Buitenspel, Meppel

Drukwerkbegeleiding

Tim Beijer Producties

© 2022 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap, Haarlem/Antwerpen
Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De Bijbel voor iedereen

Het Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap (NBG) brengt de Bijbel dichtbij, al meer dan 200 jaar. In de Bijbel horen wij Gods boodschap van liefde voor de wereld, die ons in beweging brengt en onze weg verlicht. Daarom willen we dat mensen in binnen- en buitenland toegang krijgen tot de Bijbel.

Voorwoord

Voorlezen heeft iets bijzonders, een aantrekkingskracht die het tot een van de beste manieren maakt om een verhaal tot leven te brengen. Dat geldt voor volwassenen en zeker voor kinderen. Daar komt bij dat voorlezen bijna onmisbaar is voor de taalontwikkeling en verbeeldingskracht van jonge kinderen, juist als ze nog niet zelf kunnen lezen.

Als Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap geloven we in de kracht van de verhalen die we in de Bijbel tegenkomen. Door Bijbelverhalen op aansprekende wijze te vertellen, ontdekken kinderen het goede nieuws van de Bijbel, op een manier die aansluit bij hun beleving en recht doet aan de Bijbel. De *Voorleesbijbel voor jou* leent zich daar bij uitstek voor: de verhalen zijn toegankelijk geschreven, op een manier die de fantasie prikkelt en uitnodigt om vragen te stellen. Al luisterend en pratend ontdekken voorlezer en kind zo samen wat een verhaal voor hen betekent.

We wensen voorlezers en kinderen kostbare momenten toe rond de *Voorleesbijbel voor jou*.

Anne-Mareike Schol Wetter,
Hoofd Bijbelgebruik

Inhoudsopgave

1. God maakte de hemel en de aarde <i>Genesis 1:1-13</i>	6
2. God maakt mensen: een man en een vrouw <i>Genesis 1:14-2:3</i>	12
3. Adam en Eva luisteren niet <i>Genesis 2:8-3:24</i>	18
4. God geeft de regenboog <i>Genesis 6:5-9:17</i>	24
5. Abram verhuist naar een land dat God hem wijst <i>Genesis 11:27-12:9</i>	30
6. God belooft een baby aan Abraham en Sara <i>Genesis 17:1-8, 15-17; 18:1-15; 21:1-8</i>	36
7. Jozef krijgt ruzie met zijn broers <i>Genesis 37:1-35; 39:1-23</i>	42
8. Jozef regeert over Egypte <i>Genesis 41:1-45:24</i>	50
9. Mozes wordt een prins van Egypte <i>Exodus 1:1-4:17</i>	58
10. God bevrijdt de Israëlieten uit Egypte <i>Exodus 4:27-12:28; 13:17-14:31</i>	64
11. God geeft de tien regels op de Sinai <i>Exodus 19:1-20:18</i>	72
12. Ruth kiest voor God <i>Ruth 1:1-4:22</i>	78
13. David verslaat Goliat <i>1 Samuel 1:1-2:11; 2:18-21</i>	84
14. Jona moet naar God luisteren <i>Jona 1-4</i>	90
15. Vier trouwe vrienden van God <i>Daniël 1</i>	96
16. Een Joodse koningin redt haar volk <i>Ester 1:1-2:10:3</i>	102
17. Jezus wordt geboren <i>Lucas 1:26-56; 2:1-7</i>	110
18. Jezus gaat naar school in de tempel <i>Lucas 2:40-52</i>	116
19. Johannes doopt Jezus in de rivier <i>Lucas 3:1-22; Marcus 1:9-12</i>	122
20. Jezus zoekt leerlingen <i>Marcus 1:16-20; 2:13-14; Johannes 1:44-52</i>	128
21. Jezus geneest veel zieken <i>Marcus 1:21-39</i>	134
22. De zoon gaat terug naar zijn vader <i>Lucas 15:11-32</i>	140
23. Zacheüs maakt het met iedereen goed <i>Lucas 19:1-10</i>	148

24. Jezus komt op een ezel naar Jeruzalem	<i>Lucas 19:29-44</i>	154
25. De leerlingen maken de paasmaaltijd klaar	<i>Lucas 22:7-20; 24-28; 33-38</i>	162
26. Jezus vecht niet terug	<i>Lucas 22:39-53; Matteüs 26:36-56</i>	168
27. Jezus heeft niets verkeerd gedaan	<i>Matteüs 26:47-56; Marcus 14:43-15:5; Lucas 22:63-23:49; Johannes 18:1-19:37</i>	174
28. Jezus ligt niet meer in het graf	<i>Lucas 23:50-24:12</i>	180
29. Twee leerlingen ontmoeten Jezus	<i>Lucas 23:50-24:35</i>	186
30. Jezus gaat naar God toe en Hij belooft terug te komen	<i>Matteüs 24:1-51; Marcus 13:1-31; Lucas 21:3-33; Johannes 15:9-17; Handelingen 1:10-14; 2:1-42; Jesaja 11</i>	192
31. De leerlingen zorgen goed voor de mensen	<i>Handelingen 2:41-47</i>	200
32. Saulus wordt een leerling van Jezus	<i>Handelingen 9:1-31; 15:36-16:9</i>	206
33. De nieuwe aarde	<i>Openbaring 21:1-8</i>	212

1. God maakte de hemel en de aarde

Helemaal niets!

Heel lang geleden, helemaal in het begin,
was er geen licht en was er geen lucht.
Er waren geen dieren, geen bomen en geen bloemen.
En God dacht: Weet je wat? Ik ga een mooie wereld maken.
En dat deed Hij.
Luister maar hoe God alles maakte.

De eerste dag

Het was heel donker op de aarde.
Overal was water.
God zei: 'Er moet licht schijnen op het water.'
En... er was licht.
Het licht noemde God 'dag' en het donker noemde Hij 'nacht'.
Dat was de eerste dag.
Maar God was nog niet klaar.
Hij maakte nog veel meer.

De tweede dag

Op de tweede dag maakte God de hemel boven de aarde.
God maakte ook lucht,
lucht om te ademen.
Dat was het einde van de tweede dag.
God had al veel gemaakt: licht en donker, dag en nacht,
lucht en water.

De derde dag

De volgende dag stuurde God al het water naar één kant.
Zo maakte God de zee en het droge land.
Op het land maakte God allerlei bomen.

Grote bomen waar heerlijke vruchten en noten aan groeiden:
appels en peren, kersen en pruimen, hazelnoten en amandelen
en nog veel meer.

De vierde dag

Op de vierde dag maakte God lichten voor de aarde.

Eerst maakte Hij de zon.

Dat is een heel groot, rond licht.

Als het dag is, schijnt de zon.

Dan maakt die ons lekker warm.

En als de zon schijnt,

kunnen de planten en de bomen groeien.

Wordt het 's avonds als de zon ondergaat helemaal donker?

Nee, gelukkig niet, want dan zou je niets kunnen zien!

God maakte een klein licht voor de nacht: de maan.

Het licht van de maan is niet zo fel als het licht van de zon.

Maar de maan geeft wel een beetje licht,

dan kun je 's nachts toch nog iets zien.

God maakte ook een heleboel kleine lichtjes aan de hemel.

Die maken de donkere hemel heel mooi.

Het zijn er heel veel. Je kunt ze niet tellen.

Die kleine lichtjes noemen we 'sterren'.

De vijfde dag

Weet je wat God op de vijfde dag maakte?
Hij maakte vogels met veren in allerlei kleuren.
Hij maakte vogels die heel hoog in de lucht kunnen vliegen, zoals de arend.
Maar ook het kleine musje.
Sommige vogels kunnen vliegen én zwemmen.
Maar er zijn ook vogels die helemaal niet kunnen vliegen.
Kijk maar naar de struisvogel!
Die kan niet vliegen, maar wel heel snel lopen.
En dan is er ook nog de pinguïn.
Die kan niet vliegen én niet hard lopen, maar in het water is hij heel erg snel.

Op de vijfde dag maakte God ook alle dieren die in het water wonen.

Hij maakte vissen in allerlei kleuren, groot en klein: grote walvissen, die onder water geluid kunnen maken, dolfijnen, die heel hoog uit het water kunnen springen, zalmen, die heel ver kunnen zwemmen, inktvissen, die een grote wolk inkt in het water maken en dan snel wegzwemmen, mooie schelpen en andere kleine diertjes in de zee.

De zesde dag

Op de zesde dag maakte God de dieren op het land. De grote en de kleine dieren: dinosaurussen en dromedarissen, herten en hazen, kangoeroes en koalabeertjes, mammoeten en muizen, paarden, koeien en schapen en nog véél meer dieren.

God maakte zelfs dieren die in het water én op het land kunnen leven:
krokodillen, nijlpaarden en schildpadden.

En kleine kikkertjes die heel hard kunnen kwaken.

Ook de allerkleinste dieren maakte God: bijen en wormen, mieren en
lieveheersbeestjes!

Hij maakte zó veel dieren dat je ze niet kunt tellen.

Toen God alles had gemaakt, was de wereld klaar.

Hij had het licht en de lucht gemaakt, de zee en het land met de bomen
en de bloemen.

Hij had de zon, de maan en de sterren gemaakt.

Ook de vissen en de vogels en de grote en de kleine dieren.
De aarde was heel mooi geworden.
Maar God wilde nog iets maken.
Het allermooiste wat Hij bedacht had.
Dat bewaarde Hij tot het laatst.

2. God maakt mensen: een man en een vrouw

God maakt een mens

Op de eerste dag maakte God het licht en de lucht.

Op de tweede dag maakte Hij de zee en het land.

En daarna, op de derde dag, maakte Hij de bomen en de planten.

Op de vierde dag maakte Hij de zon, de maan en de sterren.

De vogels en de vissen en de dieren in het water maakte God op de vijfde dag.

Op de zesde dag maakte Hij de dieren op het land.

En daarna, als laatste, maakte God het mooiste dat Hij ooit bedacht had: een mens.

Hatsjie! De mens wordt wakker en kijkt rond. Hij hoort een stem.

‘Hallo, mens, daar ben je dan.’

‘Wie bent U?’ vraagt de mens.

‘Ik ben God,’ zegt God. ‘Ik heb jou vandaag gemaakt.’

Kom, we gaan samen wandelen.

Kijk maar om je heen.’

Samen wandelen ze over het gras in een mooie tuin.

Het is de tuin van Eden, de tuin van God.

Allemaal dieren

‘Boe-oe-oe!’

‘Wat is dat, God?’ vraagt de mens.

‘Een dier, een koe!’

‘En dat?’

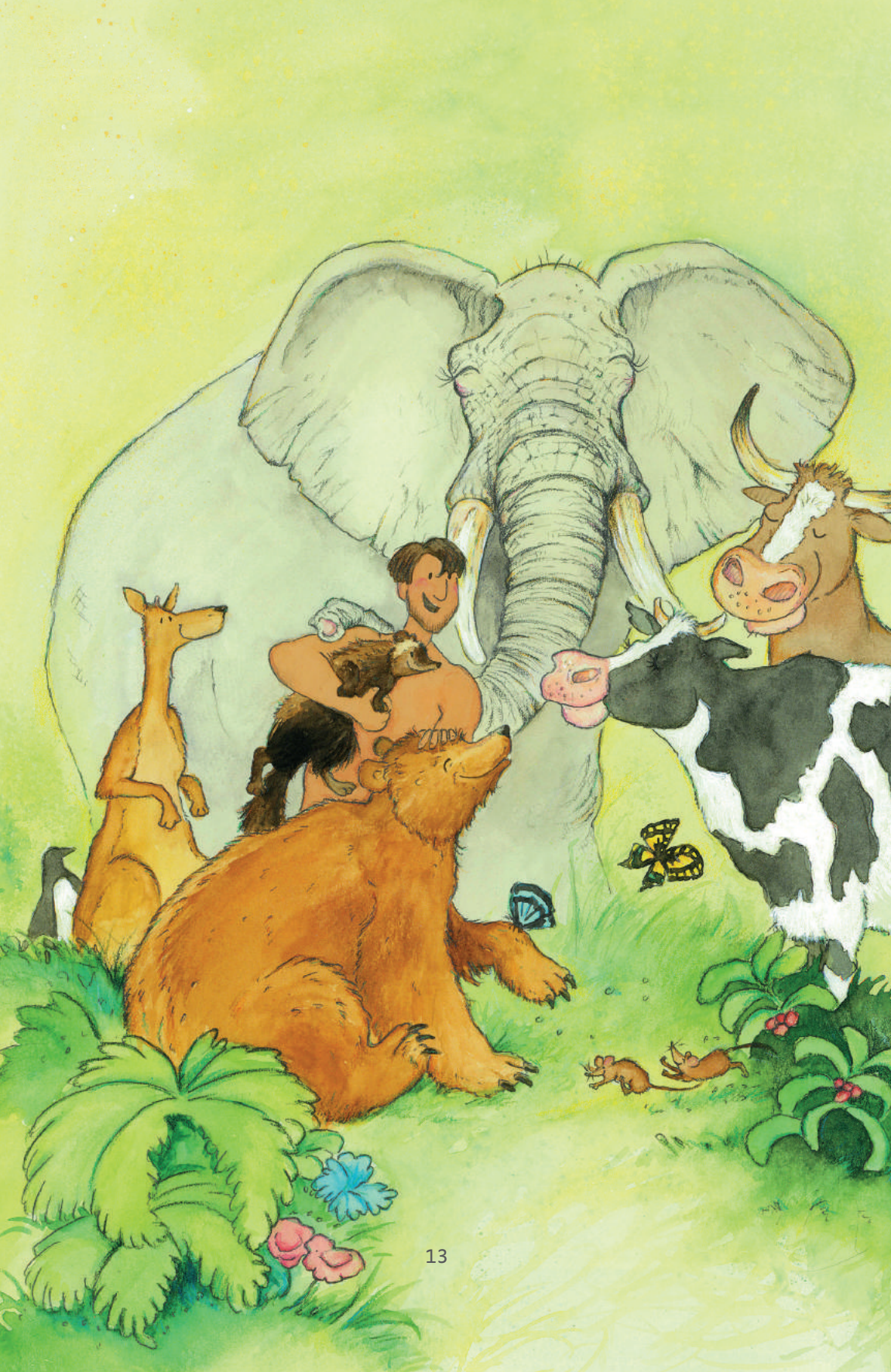
‘Ook een koe!’

‘En wat is dat grote ding?’

‘Dat is ook een dier,’ zegt God.

‘Weet jij misschien een mooie naam voor dit dier?’

De mens denkt even na. ‘Tja, een... eh, olifant.’

‘Olifant. Dat is een mooie naam,’ zegt God.
‘Wil je ook de namen bedenken voor de andere dieren?’
Dat vindt de mens wel leuk!
‘Daar, in de boom,’ wijst de mens, ‘dat dier noem ik “aap”!’
De mens kijkt naar zichzelf. Naar zijn armen en handen, naar zijn benen en voeten.
‘Ben ik ook een aap, God?’ vraagt hij.
‘Nee!’ zegt God lachend. ‘Nee, jij bent een mens.’
‘Ik zie geen ander mens,’ zegt de mens. ‘Ik zie wel overal twee dezelfde dieren.’
Die dieren zijn allemaal met z’n tweetjes. Maar ik zit hier in m’n eentje.’

De mens voelt zich alleen.
‘Zal ik nog een mens maken?’ vraagt God.
‘Dat lijkt me heel fijn,’ zegt de mens. ‘Kunt U dat, God?’
‘Natuurlijk, ik heb jou toch ook gemaakt!’
Wacht maar, als je straks weer wakker bent, dan heb ik een verrassing voor jou!’

Niet meer alleen

Hatsjie! De mens wordt wakker. Er kriebelt iets in zijn neus. De mens wil die kriebel weghalen. Hij kijkt om zich heen. Wat ziet hij daar staan? Hij kijkt nog eens goed. Dat is ook een mens!
'God, God, kom snel. Kom kijken. Ik zie een mens! Een mens, net zoals ik. Maar toch een beetje anders!'

'Ja... ja...' zegt God lachend. 'Nu ben jij niet meer alleen. Jullie zijn nu ook met z'n tweetjes. Jullie horen bij elkaar. Jij bent een man en jij bent een vrouw! Jullie mogen elkaar een zoen geven.'
De man noemt God Adam, en de vrouw noemt Hij Eva.

De zevende dag

Zes dagen heeft God gewerkt om alles te maken. En Hij ziet dat alles goed is. De aarde ziet er prachtig uit. God is nu helemaal klaar. Hij is heel tevreden met alles. Hij geniet van de mooie natuur die Hij maakte. Het is precies zoals Hij het wilde. Hij wil graag dat Adam en Eva voor de tuin zorgen.

‘Vandaag is het de zevende dag,’ zegt God.
‘Weten jullie wat Ik vandaag voor jullie zal doen?’
Adam en Eva denken diep na. Adam haalt zijn schouders op.
‘Ik kan echt niets bedenken,’ zegt hij.
‘U hebt alles toch al gedaan?’ zegt Eva.
‘Dat klopt,’ zegt God. ‘Ik heb alles al gedaan.
Ik heb alles gemaakt, en nu wil Ik uitrusten! En toch heb Ik vandaag nog
iets voor jullie! Iets dat jullie niet kunnen zien en niet kunnen vastpak-
ken.
En toch is het een mooi cadeau voor jullie!’
‘Wat is het dan?’ vragen Adam en Eva nieuwsgierig.
God glimlacht.
‘Het is een heel fijne verrassing! Ik heb “rust” gemaakt.’

‘Rust?’ vragen Adam en Eva tegelijk.
‘Wat is dat dan? Rust?’
‘Als je rust, hoef je niet te werken.
Kijk maar naar Mij,’ zegt God.
‘Ik heb zes dagen heel hard gewerkt
en heel veel gemaakt. Maar vandaag
doe Ik niets. Ik ben klaar. Nu rust Ik uit.
En de zevende dag noem Ik “sabbat”.
Jullie mogen ook uitrusten op sabbat,
net als Ik. Dan hoeven jullie niet in de tuin
te werken. Jullie mogen allemaal fijne
dingen doen, wandelen of lekker samen eten.
Na zes dagen wordt het weer sabbat.
Dan is er weer een dag om uit te rusten.
Telkens wordt de sabbat dan een heerlijke feestdag.
Vinden jullie dat fijn?’
‘Ja, daar zijn we heel blij mee!’ zeggen Eva en Adam.

3. Adam en Eva luisteren niet

Twee bomen

God wandelt met de man en de vrouw door de tuin van Eden. Ze komen in het midden van de tuin.

‘Kijk,’ zegt God. ‘Deze boom is heel speciaal. Die is anders dan de andere bomen. Deze boom heet “de Levensboom”. De vruchten van deze boom mogen jullie altijd eten. Daar worden jullie heel gelukkig van. Pak maar een vrucht en proef ervan.’

‘Aha,’ zegt Eva, ‘dan noem ik deze boom “de Geluksboom”!’

Adam plukt een vrucht en neemt een hap. Eva pakt ook een vrucht en proeft ervan. Wat heerlijk! Ze eten de vruchten helemaal op.

Dan wijst God naar een andere boom.

De vruchten van die boom zien er ook heel mooi uit.

‘Luister allebei heel goed,’ waarschuwt God.

‘Deze boom mogen jullie niet aanraken. Dit is de boom die je leert wat goed en kwaad is. De vruchten van die boom mag je echt niet eten. Als je dat toch doet, komt daar veel verdriet van.’

‘O... o...’ zegt Adam, ‘dan noem ik die boom “de Verdrietboom”!’

Begrijpen Adam en Eva goed dat zij die vruchten niet moeten eten? Zullen ze dat echt niet doen?

De man en de vrouw staan voor de Verdrietboom

Op een dag wandelen Adam en Eva alleen in de tuin, zonder God. Ze hebben trek in een lekkere vrucht. In de tuin ruikt het heerlijk naar vruchten en bloemen. Eva plukt een bloem en doet die in haar haar. Samen wandelen ze verder. Dan komen ze in het midden van de tuin. Daar staan de twee speciale bomen. Wat had God ook alweer gezegd? Van de vruchten van de ene boom mogen ze eten. Die vruchten maken je blij en gelukkig. Maar van de vruchten van de andere boom mogen ze niet eten. Daar heeft God ze voor gewaarschuwd.

‘Nee, van de Verdrietboom gaan we niet eten,’ zeggen Eva en Adam tegen elkaar. ‘Kom, we gaan hier meteen weg.’

Eva kijkt nog even achterom.

‘Of zullen we toch even dichterbij gaan kijken?’ zeggen Adam en Eva tegen elkaar.

‘Alleen maar kijken.’

Eva zet een stapje dichterbij. En nog een stapje. Nu is ze vlak bij de boom waarvan ze niet mochten eten. Ze ziet de mooie vruchten die aan de boom hangen. Die zien er erg lekker uit.

‘Zal ik zo’n vrucht plukken?’ vraagt Eva aan Adam. ‘Die wil ik toch wel proeven. Eén hapje maar. Zal ik het doen?’

Eten ze van de vruchten?

Adam en Eva horen een stem.

‘Mogen jullie van God niet van de bomen in de tuin eten?’ vraagt de stem.

‘We mogen van alle bomen in de tuin eten,’ zegt Eva. ‘Alleen niet de vruchten van deze boom. Als we die vruchten eten, worden we heel verdrietig.’

‘Nee hoor, dan worden jullie helemaal niet verdrietig,’ zegt de stem.

‘Jullie worden dan juist heel knap en slim. Net zo knap en slim als God. Dan weten jullie net zoveel als God. Dat willen jullie vast wel!’

Eva kijkt nog een keer naar de Verdrietboom.

‘Adam, die vruchten wil ik toch wel eten, want die zien er zo mooi en lekker uit. En als we ze eten, worden wij ook heel knap en slim. Dat wil ik graag.’

Eva plukt toch een vrucht. Ze ruikt eraan en neemt een hap.

‘Mmm, heerlijk! Hier, Adam, proef er ook maar van!’

De man en de vrouw eten allebei.

Maar opeens voelen ze zich raar. Zo hebben ze zich nog nooit gevoeld.

Ze kijken naar elkaar en zien dat ze bloot zijn.

Snel binden ze een paar grote bladeren om hun middel.

Als het avond wordt, horen ze God aankomen. Hij wandelt in de tuin.

Waar zijn jullie?

Ze worden allebei bang. Wat hebben ze nu toch gedaan? Ze hebben van de vruchten van de boom gegeten waardoor je leert wat goed en kwaad is. En God had gezegd dat ze dat niet moesten doen! Ze weten dat ze iets verkeerd gedaan hebben. Adam en Eva verstoppen zich snel tussen de bomen.

‘Waar zijn jullie?’ roept God. Adam en Eva komen tevoorschijn.

‘We werden bang en we voelen ons zo bloot,’ zegt Adam.

‘Hoe komt dat?’ vraagt God. ‘Hebben jullie soms gegeten van de vruchten van de boom die je leert wat goed en kwaad is? Ik had toch gezegd dat jullie daar niet van moeten eten?’

‘Ja, maar Eva gaf mij een vrucht, en toen heb ik van die vrucht gegeten,’ antwoordt Adam.

‘Eva, waarom heb je dat gedaan?’ vraagt God.

‘Een stem zei dat ik die vrucht wel mocht eten,’ zegt Eva. ‘Want dan worden wij net zo knap en slim als U.’

God vindt het jammer dat Adam en Eva niet naar Hem luisterden.

Dan zegt God: ‘Jullie mogen niet meer eten van de boom die leven geeft. Nu wordt jullie leven heel anders. Jullie mogen niet meer in mijn tuin wonen. Jullie moeten buiten de tuin gaan wonen. Daar worden jullie boer en boerin. Man, jij moet voortaan heel hard op het land werken en voor de planten en de dieren zorgen. En vrouw, het zal niet makkelijk zijn als je een kindje krijgt. En veel mannen zullen de baas spelen over vrouwen. Ik vind dat allemaal heel jammer!’

God maakt kleren voor Adam en Eva. Dan voelen ze zich niet meer bloot. Verdrietig gaan de man en de vrouw weg uit de tuin van God. En God? God is ook verdrietig.